

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.161 van 8 februari 2000
in de zaak A. 73.673/IX-442.**

In zake : Alexander ERMIN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. SMEETS en P. PANIS,
kantoor houdende te GENK,
Weg naar As 17, bus 16

tegen :

het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van
personen met een handicap.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Alexander ERMIN op 21 maart 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 januari 1997 van de beroepscommissie bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van personen met een handicap, waarbij zijn beroep als ongegrond wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging en de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 19 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SMEETS, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 februari 1993 dient Alexander ERMIN bij het Vlaams Fonds een aanvraag om inschrijving en bijstand tot sociale integratie in. Hierin wordt onder meer aangedrongen op een tussenkomst in de kosten van het bouwen van een aangepaste woning.

1.2. Het Vlaams Fonds beslist op 6 december 1994 de kosten voor de aanpassing van de woning niet ten laste te nemen.

1.3. Betrokkene tekent op 24 december 1994 tegen deze beslissing beroep aan bij de beroepscommissie van het Vlaams Fonds.

1.4. Op 22 januari 1997 verklaart de beroepscommissie dit beroep ontvankelijk, maar ongegrond.

De beslissing van de beroepscommissie rust op volgende redengeving :

"Gelet op de beslissing van de beroepscommissie dd. 6 november 1996;

Alexander ERMIN, geboren op 26 juni 1955, was in 1986 het slachtoffer van een arbeidsongeval (ondergronds mijnwerker).

Tengevolge van dit arbeidsongeval diende men over te gaan tot de amputatie van zijn linkerbeen.

Alexander ERMIN draagt sindsdien een onderbeenprothese; voor verplaatsingen maakt hij gebruik van krukken.

Omdat Alexander ERMIN hierdoor mobiliteitsbeperkingen ondervindt, vroeg hij aan het Vlaams Fonds een tegemoetkoming bij het ombouwen van zijn woning en bij het aanpassen van zijn auto.

Alexander ERMIN behield deze oorspronkelijke zorgvraag echter niet volledig.

Hij deelde aan het Vlaams Fonds mee dat hij voorlopig nog geen aangepaste wagen nodig had en i.p.v. een tegemoetkoming voor het aanpassen van zijn woning vroeg hij een tegemoetkoming voor het bouwen van een nieuwe aangepaste woning.

Het Vlaams Fonds kan een deel van de kosten voor het bouwen van een aangepaste woning ten laste nemen in het kader van 'de tussenkomst voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap'.

De aanvragen om bijstand tot sociale integratie dienen krachtens artikel 40 van het decreet van 27 juni 1990 eerst onderzocht te worden door de Provinciale evaluatiecommissie (PEC) die zich uitsprekt over het feit of de aanvrager getroffen is door een handicap in de zin van het decreet en of hij behoefte heeft aan bijstand tot sociale integratie.

In casu gaf de PEC een gunstig advies voor de gevraagde bijstand.

Zoals artikel 41 van het decreet bepaalt neemt het Fonds een beslissing over de tenlasteneming op grond van de door de PEC meegedeelde beoordeling van de handicap en het door haar opgesteld integratieprotocol.

Hierbij dient evenwel rekening gehouden te worden met de ter zake geldende reglementaire bepalingen.

De beslissingsbevoegdheid aangaande aanvragen om tenlasteneming van individuele materiële hulp behoort in het algemeen toe aan de Raad van Bestuur.

Voor wat de individuele hulp opgenomen in de bijlage bij het besluit van 31 juli 1992 betreft ligt de beslissingsbevoegdheid evenwel bij de provinciale afdeling.

Bij de uitzonderlijke behartenswaardige gevallen - zoals vermeld in punt 1.4. van de bijlage en de in

punt 2.1. van de bijlage voorziene tenlasteneming van het bouwen van een aangepaste woning of het ombouwen van een bestaande woning dienen niet de provinciale afdelingen, maar wel de Administrateur-generaal te beslissen.

In casu ging het over het 'bouwen van een aangepaste woning'.

Het gaat hier dus over een vorm van individuele bijstand waarover de Administrateur-generaal (of een gedelegeerd ambtenaar) diende te beslissen.

In het onderzoek voorafgaand aan de definitieve beslissing tot tenlasteneming werd dus nagegaan of er in casu voldaan is aan de reglementaire bepalingen.

De criteria, modaliteiten en bedragen van dergelijke tussenkomsten zijn weergegeven in het besluit van de Vlaamse regering en de bijlage hierbij van 31 juli 1992.

In artikel 5 en artikel 7 van dit besluit worden algemene reglementaire bepalingen weergegeven.

Uit artikel 5 kan men o.m. afleiden dat de materiële bijstand slechts wordt toegekend voor kosten die uit hoofde van de handicap noodzakelijk zijn met het oog op de sociale integratie en die bovendien bijkomende kosten zijn ten opzichte van de uitgaven die een valide persoon in dezelfde omstandigheden moet doen. Artikel 7 stelt o.m. dat het Fonds maar tot tenlasteneming kan overgaan als de aanvrager de nodige elementen aanbrengt die het Fonds toelaten de noodzaak, de werkzaamheid, .. van de bijstand in functie van de handicap en in verhouding tot het bedrag te beoordelen.

Aanpassing van de woning werd ook opgenomen in de bijlage bij het besluit van 31 juli 1992.

Onverminderd de algemene bepalingen dient dan ook gekeken te worden naar de in de bijlage specifiek vermelde toekenningsvoorwaarden en modaliteiten.

In punt 2.1.1.a) van de bijlage wordt gesteld : 'de handicap van de aanvrager moet de bouw- of ombouwwerken rechtvaardigen omwille van de verplaatsingsmoeilijkheden van de aanvrager (rolstoelgebruiker of ernstige motorische aandoening van de onderste ledematen)'.

In casu vroeg Alexander ERMIN een tegemoetkoming bij het bouwen van een aangepaste woning.

Aanpassingen die bestonden uit : een volledig aangepast gelijkvloers met grotere slaapkamer, grotere w.c., aangepaste badkamer, grotere garage, bredere gang en brede deuren, toegangsweg aangepast aan rolstoelgebruik (verharding); dit voor een bedrag van 498.000 fr. (excl. BTW).

Alexander ERMIN wenste dus een woning die volledig aangepast zou zijn aan 'een rolstoelgebruiker'.

In het onderzoek voorafgaand aan de beslissing kwam de administratie echter tot de conclusie dat de aanpassing van de woning eigenlijk niet noodzakelijk

is uit hoofde van de handicap en de zorgvraag niet in overeenstemming is met de ernst van de handicap.

Gelet op de gegevens van het dossier gaf de geneesheer van het Vlaams Fonds een negatief advies voor tussenkomst inzake woningaanpassing.

Immers, zowel uit het dossier als uit een gesprek met de behandelende geneesheer van Alexander ERMIN bleek dat Alexander momenteel vlot mobiel is met zijn hoge beenprothese. Bovendien meende de geneesheer dat niet kan gesteld worden dat Alexander ERMIN waarschijnlijk of zeker rolstoelafhankelijk zal worden.

De behandelende specialist van betrokkene stelde zich trouwens ook de vraag of het wel zin heeft om preventief voor mensen tussen te komen; hij merkte bovendien op dat er voor Alexander ERMIN een vrij behoorlijke kans blijft dat hij nooit rolstoelafhankelijk zal worden.

Gelet op deze verklaring van de behandelende specialist is het attest van de revalidatiearts J.J.M. CLUITMANS volgens de beroepscommissie niet overtuigend.

Aan de voorwaarde dat de handicap van de aanvrager de bouw- of ombouwwerken moet rechtvaardigen omwille van de verplaatsingsmoeilijkheden (rolstoelgebruik of ernstige motorische aandoening van de onderste ledematen) van de aanvrager blijkt dus niet voldaan te zijn.

Het beroepschrift, de neergelegde memorie van de eisende partij en de verklaring ter zitting bevatten geen elementen die de genomen beslissing zouden kunnen weerleggen.

Gelet op al de hierboven aangehaalde overwegingen is de beroepscommissie dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing terecht werd genomen en de aanvraag tot herziening als ongegrond dient afgewezen te worden.";

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat het krachtens artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek de arbeidsrechtbank toekomt van de onderhavige vordering kennis te nemen; dat de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank die van de Raad van State uitsluit; dat verzoeker aangaande de bevoegdheid van de Raad van State in deze werd misleid door de brief waarbij hem de bestreden beslissing werd betekend; dat het dan ook past de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.